

αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ

ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἦπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,

πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' αὐτὸς Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἔφθη φωτοφανής καὶ τερπνή, τῆς τοῦ
 Σωτῆρος Ἀναστάσεως σήμερον, μεσότης ἡ
 παναγία, ὡς μεσημβρία φαιδρά, φρουκτωροῦσα
 κόσμον, θείαις χάρισι, Χριστοῦ τῆς Ἐγέρσεως,
 λαμπαδοχοῦσα τεράστια, τῆς ἀφθαρσίας,
 ἀπαστράπτει τὰ σύμβολα, καὶ προδείκνυσι, τὴν
 εἰς ὕψος Ἀνάληψιν, φαίνει τὴν πολυέραστον,
 τοῦ Πνεύματος ἔλευσιν, Πεντηκοστῆς τῆς
 πανσέπτου, τὴν λαμπροτάτην πανήγυριν· διὸ
 καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ
 μέγα ἔλεος.

Στίχος

^{χ_ΓΜ}
^{χ_Γ}
^ῥ

Ενε κεν του ο νο μα τος σου
 υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει
 νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ
 πι σεν η ψυ χη ημου ε πι τον Κυ ριον

Δόξης ὡς θεϊκῆς ποταμός, τῆς ἑορτῆς νῦν
 μεσαζούσης ὁ Κύριος, τὰ ρεῖθρα τῆς
 εὐσπλαγχνίας, πᾶσι παρέχων βοᾶ, οἱ διψῶντες
 δεῦτε, καὶ ἀρύσασθε· πηγὴ συμπαθείας γάρ,
 καὶ ἔλεους τὸ πέλαγος, αὐτὸς ὑπάρχων, βρούει

κόσμῳ τὴν ἄφρσιν, πλύνει πταίσματα, καὶ καθαίρει νοσήματα, σώζει τοὺς τὴν Ἀνάστασιν, αὐτοῦ ἑορτάζοντας, σκέπει τοὺς πόθῳ τιμῶντας, τὴν μετὰ δόξης Ἀνάληψιν, αὐτοῦ καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχος

✠

Ἄπο φυ λα κης πρω ι ας μεχρι

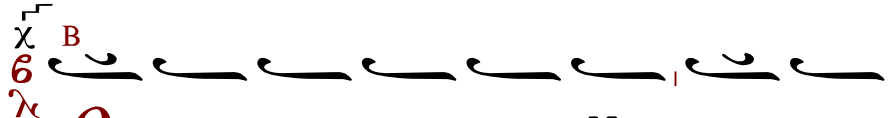
νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ

πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ριον

Μέσον τοῦ ἱεροῦ ἑστηκώς, ὁ ἀπερίγραφτος Θεός τε καὶ Κύριος· Θεὸς γὰρ ὑπῆρχε φύσει, καὶ ἀν δὲ ἡμᾶς βροτωθεῖς, περιγεγραμμένος ὤφθη σώματι, τοῖς πᾶσιν ἀνέβλυζε, τὰ ζωήροτα ῥήματα, τοῖς πᾶσι λέγων· Τὰς ψυχὰς ἑκκαθάρθητε, καὶ τοῦ καύσωνος, τῶν παθῶν ἀναψύξατε, μή τις ἀποστερήσοιτο, τῆς πόσεως ἄνθρωποι· θείαν γὰρ χάριν δωροῦμαι, τῆς ἀθανάτου καὶ κρείττονος, καὶ τῆς βασιλείας, συμμαθέξει μοι τῷ κτίστη, καὶ δοξασθήσεται.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν...

Στίχος. $\overset{\chi}{\underset{\lambda}{\text{B}}}$ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω

 το ε λε ος $\overset{\text{B}}{\underset{\lambda}{\text{B}}}$ και πολ λη παρ αυ τω λυ

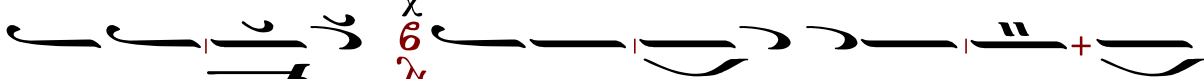
 τρω σις $\overset{\text{B}}{\underset{\lambda}{\text{B}}}$ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα

 ηλ $\overset{\chi}{\underset{\lambda}{\text{B}}}$ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

 του $\overset{\text{B}}{\underset{\lambda}{\text{B}}}$

Αποστόλων ὁμότροποι, ὡς τοῦ ζήλου συμμετοχοί, ἀληθῶς ἐδείχθητε παμμακάριστοι· τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον γάρ, λαμπρῶς ἐκηρύξατε, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, τῆς ἀπάτης καθεύδουσι, θείῳ Πνεύματι. Διὰ τοῦτο ὑμᾶς ἀνευφημοῦμεν, Πάτερ Κύριλλε θεόφρον, καὶ θεηγόρε Μεθόδιε.

Στίχος. $\overset{\chi}{\underset{\lambda}{\text{M}}}$ $\overset{\text{B}}{\text{B}}$ **Ἄ**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν

 τα τα ε Ἰ νη $\overset{\chi}{\underset{\lambda}{\text{B}}}$ ε παι νε σα τε αυ τον παν

τ ε ς ο ι λ α ο ι ⁶_λ

Λαμπρυνθέντες ἐν Πνεύματι, καὶ σοφίας τοῖς δόγμασιν, ἑαυτοὺς κοσμήσαντες βίῳ κρείττονι, ἐκ βασιλίδος τῶν πόλεων, μακρὰν ἀπεστάλητε, εἰς τῶν Σλάβων τάς φυλάς, ὡς Ἀπόστολοι ἔνθεοι, Πάτερ Κύριλλε, καὶ Μεθόδιε, ταύτας ἐπιστρέφειν, πρὸς Χριστὸν καὶ συνετίζειν, αὐτῶν τὸν νοῦν θεία χάριτι.

Στίχος. ^χ₆ ^B **Ο** τι ε κρα ται ω θη το

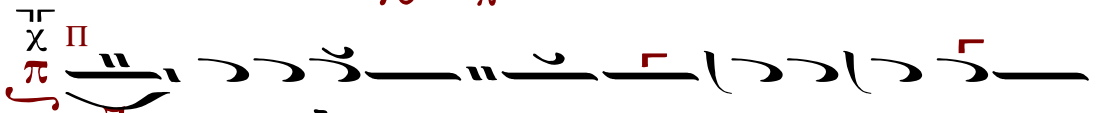
ε λε ο ς αυ του εφ η μας ⁶_λ και η α

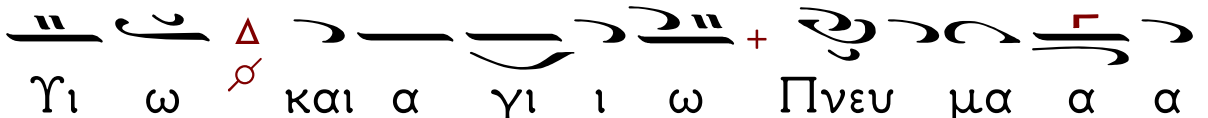
λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι

ω να

Ὡσπερ μήτηρ καλλίτεκνος, ἐν ὑμῖν ἐπαγάλλεται, θεηγόρε Κύριλλε καὶ Μεθόδιε, Θεσσαλονίκη ἐν πόλεσιν, ἢ πόλις ἢ ἔνδοξος, ἢ βλαστήσασα ὑμᾶς, καὶ ἐν πίστει πλουτήσασα, μικρὸν λείψανον, ἐκ τῆς θείας σοροῦ ὑμῶν γεραίρει, τὴν ἁγίαν ὑμῶν μνήμην, ἐν τῷ ναῶ ὑμῶν Ἅγιοι.

Δόξα τῶν Ἁγίων
Ἦχος λ̣̣̣ Πα.

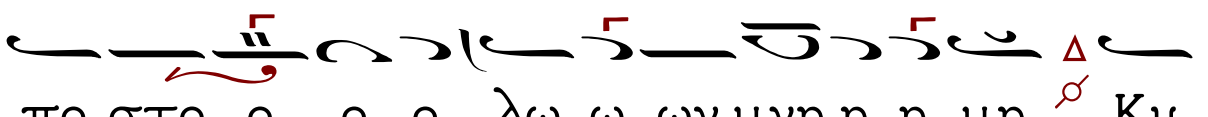

 Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

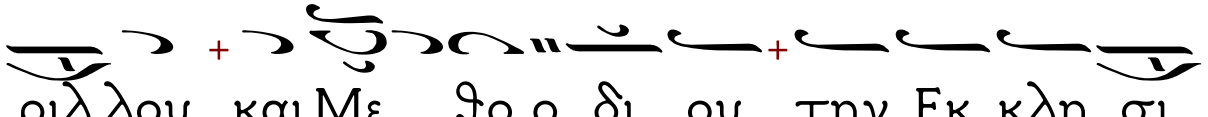

 Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α

 τι

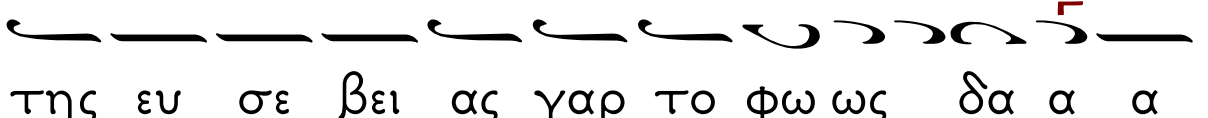

 Γη με ε ε ρον λαμ προ ο ο φα νης

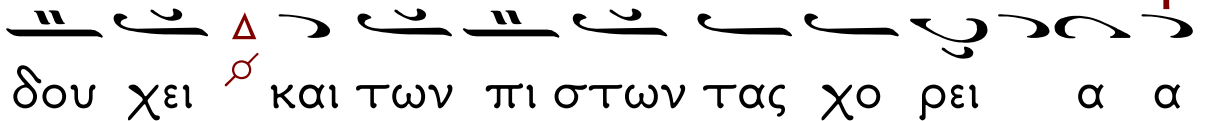

 α νε ε τει ει ει λεν η των Ι σα

 πο στο ο ο ο λω ω ω ν μνη η η μη Κυ

 ρι λλου και Με θο ο δι ου την Εκ κλη σι

 ι α α αν λαμ πρυ υ υ νου ου ου ου σα

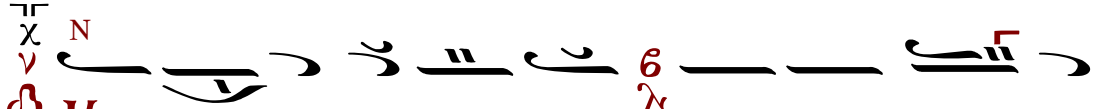

 της ευ σε βει ας γαρ το φω ως δα α α

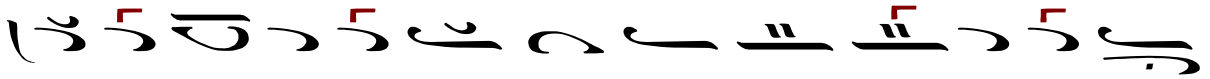

 δου χει και των πι στων τας χο ρει α α

ας δι ι ι ε ε ε γει ει ει ρει βο α α
αν προς α α αυ τους χαι αι ρε ε τε α
πο στο λι κης εξου σι ι α ας κοι οι οι νω
νοι και του Ευ αγ γε λι ου ου ου τη η
ης ει ει ει ρη η η η νης δι α πρυ υ
σι ι ι οι κη η η ρυ υ υ κες χαι αι
ρε ε τε οι τας κε χερ σω με ε ε ε νας των
Σλαβων καρ δι ας τω α ρο τρω του
λο γου γε ωρ γη η σα αν τες προς καρ πο
φο ρι ι α α α αν σω τη η η ρι ι ι ι
ον χαι ρε τε Θεσ σα λο νι ι ι κης α

Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς. ᾠχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς πρὸ τοῦ Πάθους, καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεώς σου Κύριε, ἧς διδάσκων ἀγαθέ, ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς ἀπειθοῦντας Ἰουδαίους, καὶ Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ὕδατος ζωῆς Πνεύματος θείου, ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. ᾠ τῆς ἀρρήτου σοφίας τῆς σῆς συνέσεως! ὁ τὰ πάντα πληρῶν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

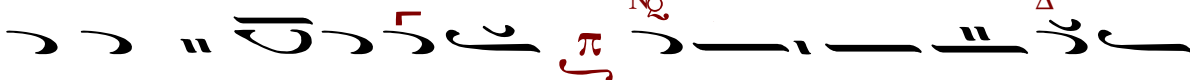

 Καὶ νῦ νν καὶ α εὶ καὶ εἰς του οὐς

 αὶ αὶ ω ω ω νας των αὶ ω ω ω ω νων

 α α α μην

 Με σου σης τη η ης ε ο ορ της προ ο ο

 ο του ου πα α α θους καὶ της εν δο ζου Α

 να στα σε ε ως σου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε ης δι ι δασκω ω ωνα γα α θε ε ε
 ε εν ω ι ε ε ρω τους α πειθουν
 τας Ι ουου δαι αι αι ους και Φα α α ρι ι
 αι αι αι ους και αι αι αι Γραμμα α τει ει
 ει εις και βο ω ω ω ν προ ος α αυ
 τους ο δι ψων ε ερ χε ε ε σθω ω ω προ ος
 με και αι πι ι ι νε ε ε ε ε τω ο
 πι στευ ω ω ν ει εις ε ε με ε ε ε ε υ
 δα α το ος ζω ω ω ης Πνευ μα το ος θει ει ει ου
 πο τα μοι ρευ σου ου σι ιν εκ της κοι
 λι ι ι ι ας α αυ του ου ου ου ου Ω

της αρ ρη η η του ου σο ο ο φι ι ι ι
ας της σης συ νε ε ε ε ε σε ε ε ε ως
ο τα πα α α αν α α α α πλη η
ρω ω ω ω ω ω ν Θε ο ος η μων
δο ο ο ο ο ζα α α σοι οι οι οι

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν.

Ἦχος Δι

Φως ἰλαρόν ἀγιασδοοοξής

αθάνατα του Πατρος ουρανι

ιιου αγιου μακαρος Ιησου

ου Χριιιιστε ελθοοοο

οντες επιτηνηλιουδου

σιν ιδοντες φως εσπερινον υ

μνου ουμεν Πατεερα Υιοον και αα

γιοον Πνευμα Θεοον Αξιο

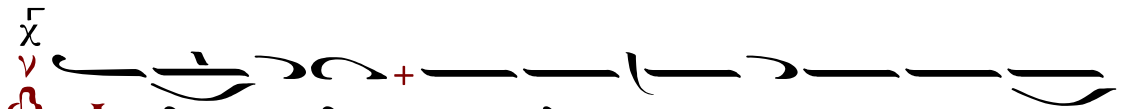
ον σε εν παασι και ρις υμνι ει ει

σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε

ου ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

Προκείμενον.
Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας.

Ἦχος λ̣ α̣ Νη

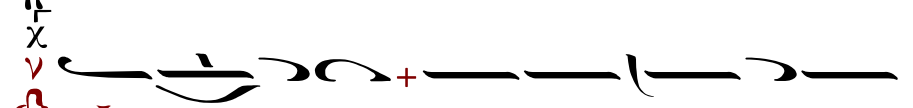
^{χ̣}
^{ν̣}
^{α̣}

I δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ

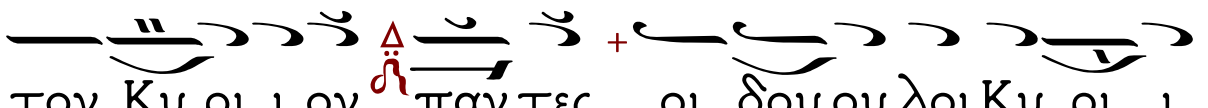
^{α̣}

 ριον ^{α̣} παντες οι δουουλοι Κυ ρι ου ^{ν̣}

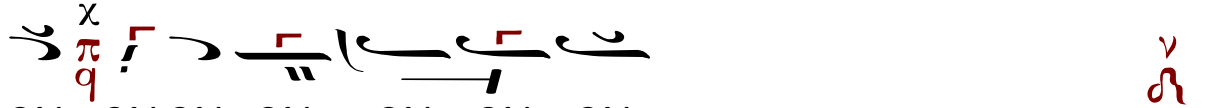
Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον. ^{χ̣}
^{ν̣}
^{α̣}

I δου δη ευ λο γει ει τε

^{α̣}

 του Κυ ρι ι ον ^{α̣} παντες οι δουουλοι Κυ ρι ι

^{χ̣}
^{π̣}
^{α̣}

 ου ου ου ου ου ου ^{ν̣}

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 6-7 & 3, 13-16 & 8,...)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν (οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, εὐγνωστὸς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν). πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν, ἄκακοι, πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, ἔνθεσθε καρδίαν.

Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἔρῳ,
καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν
μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ
ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν
αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα
εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς
εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ,
ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ
πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ἐκλογή)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας, στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν, ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ

πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται ὁ τροφᾶς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἔστιν ἀγαθή· καὶ ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δὸς μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τὶ εὐάρεστόν ἔστι

παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήση με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξη με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ

σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς.
Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ
γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη
παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία
παρὰ Ὑψίστου.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα

των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὐς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς,

καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιπὴν. Ἰσομελα. ᾠχος α'.

Ἀγάλλου ἐν Κυρίῳ, πόλις Θεσσαλονίκη, ὡς μήτηρ καλλίγονος, ἐπὶ τέκνοις χορεύουσα· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνεβλάστησαν, Κύριλλος καὶ Μεθόδιος, ὡς φοίνικες γλυκύκαρποι, ἀποστολικῶν χαρίτων, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸ μυστήριον, εἰδωλομανοῦσιν ἔθνεσι, θεολήπτῳ γλώσση ἐκήρυξαν· καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πᾶσαν κάλεσον, τάς ἀριστείας αὐτῶν ὑμνήσαι, καὶ τῶν ἀγώνων τὰ τρόπαια, καὶ τῶν καμάτων τὰ γέρα, τῷ ἐν αὐτοῖς δοξασθέντι βοῶσα· Κύριε δόξα σοι.

ᾠχος β'.

Τίς ἐπαξίως ὑμνήσει, τῶν ἀποστολικῶν ὑμῶν δρόμων τοὺς καμάτους, καὶ τάς θλίψεις καὶ ἰδρωτάς, Αὐτάδελφοι θεόσοφοι; Κατὰ Παῦλον γὰρ τὸν μέγαν, πλείστας χώρας διήλθετε καὶ πόλεις καὶ λαοὺς καὶ ἔθνη, ὑπήκοα Χριστῷ προσηγάγετε, τῇ ἐκφάνσει τῆς ἀληθείας· ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐξ Ἱερουσαλήμ, οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐκ Βυζαντίου ἐξήλθετε, καὶ σλαβικοῖς ἐπέστητε ἔθνεσι, τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, τὰ ἀγαθὰ εὐαγγελιζόμενοι, καὶ σωτηρίας αἰωνίου τὴν ἔλλαμψιν. Ἄλλ' ὦ Μεθόδιε καὶ Κύριλλε, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος γ'.

Τοῦ Παρακλήτου τῷ φωτί, ὡς τῷ Φωτίῳ συγγενόμενοι, καταλαμφθέντες τὴν ψυχὴν, φωστῆρες παγκόσμιοι ὤφθητε, Κύριλλε καὶ Μεθόδιε· καὶ ταῖς θείαις αὐτοῦ χερσί, μυσταγωγηθέντες τὰ κρείττονα, ἀποστολὴν ἱερὰν ἐνεπιστεύθητε, ἀποστολικοῖς προτερήμασι κοσμούμενοι· καὶ τοῖς ἐν πλάνῃ λαοῖς, σαφῶς ἱερουργήσαντες τὸ Εὐαγγέλιον Χριστοῦ, ἡ προσφορὰ ὑμῶν εὐπρόσδεκτος, καὶ ἡγιασμένη Θεῷ προσενήνεκται· ᾧ καὶ ἡμᾶς προσάγετε, σεσωσμένους λιταῖς ὑμῶν.

ᾠχος δ'.

Ἀποστολικὴν ἀναλαβόντες πορείαν, τῆς εὐσεβείας φυτοκόμοι ὤφθητε, καὶ ἐσφαλμένων ἡθῶν, καὶ βίου χείρονος, ῥιζοτόμοι ἔνθεοι· τὸν γὰρ λόγον τῆς χάριτος, ἐν δυνάμει καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ, καὶ πολλῇ πληροφορίᾳ ἐκηρύξατε· διὸ Χαζαρία καὶ Μοραβία, Παννονία καὶ Βουλγαρία, τῷ κηρύγματι ὑμῶν καταυγασθεῖσαι, ὡς θεμελίους τῆς πίστεως, καὶ ὁδηγοὺς πρὸς σωτηρίαν ὑμᾶς γεραίρουσι· καὶ πᾶσα ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὴν μνήμην ὑμῶν μακαρίζει, Μεθόδιε καὶ Κύριλλε, Ἀποστόλων ἰσοστάσιοι.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ, δεξάμενοι τὸ πῦρ, ἐσκοτισμένοις ἔθνεσιν, ὡς φῶς ἐπέστητε, Κύριλλε καὶ Μεθόδιε· καὶ τῆς ματαίας αὐτῶν πατροπαραδότου ἀναστροφῆς, λαοὺς ἀπαλλάξαντες, ἀποστολικῶν ἐπάθλων, ἀξίως ἐτύχετε. Διὸ Θεσσαλονίκη, ἡ βλαστήσασα ὑμᾶς χορεύει ἐν ὑμῖν, καὶ αἱ τῶν Σλάβων Ἐκκλησίαι, ὡς φωστῆρας ἀπλανεῖς, καὶ ὑποφήτας ἀληθείας, ὑμᾶς γεραίρουσι· μεθ' ὧν καὶ σύμπασα ἡ τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, πανδήμως ὑμᾶς μακαρίζει βοῶσα· Χαίρετε αὐτάδελφοι ἱερώτατοι, Κύριλλε καὶ Μεθόδιε, πρεσβευταὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν.... *Τῆς ἑορτῆς.*

Εἰς τὸν Σπήχον. Σπχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν αὐταδέλφων δυάς, τῶν Ἀποστόλων μιμηταὶ καὶ ὁμότροποι· αὐτῶν γὰρ εἰσδεδεγμένοι, τάς ἐκ Θεοῦ δωρεάς, καὶ τοῦ Παρακλήτου φῶς τὸ ἄϋλον, τὸν ἴσον ἠγύσατε, ἐν σοφίᾳ καὶ χάριτι, καὶ πλείστοις πόνοις, αὐτοῖς δρόμον μακάριοι, τὴν ἀλήθειαν, τοῖς ἐν πλάνη κηρύξαντες, Κύριλλε παμμακάριστε, καὶ θεῖε Μεθόδιε, μυσταγωγοὶ θεηγόροι, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπήχ. **Τ**ὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Χαίροις τῶν αὐταδέλφων δυάς· τῶν ἀρετῶν οἱ γεωργοὶ οἱ πανθαύμαστοι, αἱ πλάκες αἱ γεγραμμέναι, ἐν τῷ δακτύλῳ Θεοῦ, τοῦ Εὐαγγελίου τὰ διδάγματα· σοφίας κειμήλια, εὐσεβείας ἐκφάντορες, βίου ἐνθέου, παιδευταὶ καὶ διδάσκαλοι θεῖοι κήρυκες, τῶν δογμάτων τῆς πίστεως· Κύριλλε καὶ Μεθόδιε, τῶν Σλάβων Ἀπόστολοι, Θεσσαλονίκης τὸ κλέος, τοῦ Βυζαντίου ὠράϊσμα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπῆχ. στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας.

Χαίροις τῶν αὐταδέλφων δυάς, μύσται θεόληπτοι Φωτίου τοῦ μάκαρος· χερσὶ γὰρ αὐτοῦ σταλέντες ἐπὶ ὁδῶν τῶν ἔθνῶν, ψυχὰς μεταπλάσαι θεία χάριτι· ἐντεῦθεν θεόσοφοι, ἀνεδείχθητε κήρυκες, Ὁρθοδοξίας, Μοραβοῖς Μοισοῖς Ἅγιοι, Παννονίας τε, Βουλγαρίας ἐν Πνεύματι. Ὅθεν πιστῶς προστρέχουσα, τῷ θείῳ ναῶ ὑμῶν, Θεσσαλονίκη τὰ θεῖα, ὑμῶν προσπτύσσεται λείψανα, Χριστὸν ἀνυμνοῦσα, τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον Δόξα τῶν Ἁγίων

Ἦχος λ̣ α̣ Νη̣

Δο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
 αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω
 Πνε ε ε ε ευμα α α α Πνεευ μα
 Εν τη χαρι ι τι Χριστου τη δο θει ση
 υ μιν μα α α κα α ρι ι ι οι α πο
 στο λι κοι οι οισ α γω ω ω σιν εν κο ο
 σμω ην δρα α α γα θη η η σα α α α
 τε και του Ε ευ αγ γε λι ου την α α λη
 θει ει αν τοις εν πλα νη η ου ου ου σι γνω ρι
 σα αν τες της εξ ε θνων Εκ κλη σι ι ι ας νυμ

φαγωωγοιοι ανεδειειειχθηηη
ητε και νυντηηςααανωι
εερουουργιιααςπεριφα
νωσμεεετεχουοντες Κυυριλλεκαι
αιΜεεθοοοδιιιιεαιτησα
ασθηηημιιντοθειειειονεεελε
εεεος

Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. β'.

Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α

μην

της ε ορ της με ε σου ου σης της σης Χρι

στε Α α α να στα α α σε ε ε ε ως

και θει ει α α ας πα α α α ρου ου

ου σι ι ι ι ας του α γι ι ου ου ου

σου Πνε ε ευ μα α α τος συ νελ θο

ο ον τες τω ων θα α αυ μα α τω ω ω ν

σου α νυ μνου ου ου μεν τα α α μυστη

η η ρι ι ι α εν η κα τα απεμ
ψον η η μιν το με εγα ε λε ο ο ο
ο ος

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

ᾠχος λη̣ — — — — — Κε̣

^κ
^χ_ρ Ἄ πο στο λων τον ζη λον ε πι δει ζα με
νοι ^χ_ρ ε πι τας χω ρας των Σλα βων Ευ αγ γε
λι ι ου το φως ^{ν'}_η δι ηυ γα σα τε λα
μπρως θει ω κη ρυγματι ^χ_ρ Θεσσα λο νικης
οι βλα στοι και α στε ρες φα ει νοι Με θο ο δι
ε συν Κυ ρι ιλ λω ^χ_ρ αυ τα δελ φοι θε η
γο ο ροι Εκ κλη σι ων η σε μνο πρε πει ει
^χ_ρ
α

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων

Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Χορός: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Τόν Εὐλογούντα...

^Γ_χ Δ
Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα

^Γ_χ M Δ
Τον Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη
Δε ε σπο τα α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ἱ.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.